

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

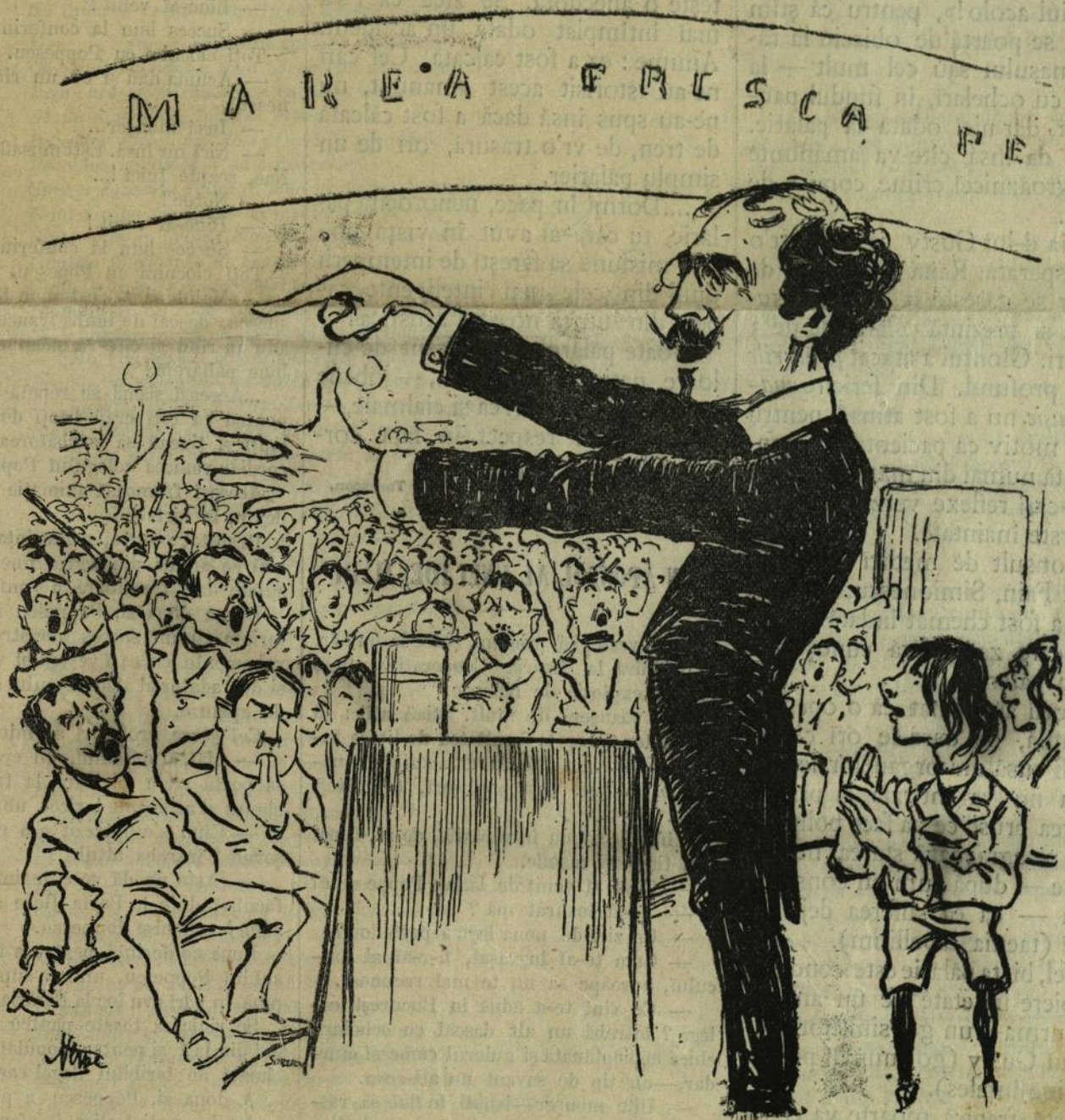
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla melor, după invoială.

MACABRONSKY CONTRA LUICARAGIALE

Maestrul, inconjurat de fideli și talentații săi discipoli, a avut la Ateneu un succes «phénomennal». (Vezi numărul viitor al revistei (câmașa de) *Forța Morală*).

ASASINAREA PĂLĂRIEI LUI GUSTY

Gazetele cotidiene au relatat următorul accident petrecut duminică la Teatrul Național, la reprezentarea *Ocolul Pământului*.

În tabloul al patrulea, d. Liciu trebuie să tragă câte-va focuri oarbe de revolver în indienii. Din greșala fabricantului, burele de la cartușele oarbe, în loc să fie de hirtie, ceară sau celuloză, după cum se obișnuiește, erau de piele comprimată.

Unul din aceste proiectile a perforat pălăria simpaticului regisor Gusty...

Nu vom zice ca ovreii: «dacă era ochiul acolo!», pentru că știm că ochii se poartă de obicei la rădăcina nasului sau cel mult — la unii — cu ochelari, în fundul pantalonilor, dar nici odată la pălărie.

Vom da însă câte-va amănunte asupra groazniciei crime comise de d. Liciu.

Pălăria d-lui Gusty se află într-o stare desperată. Rana pricinuită de revolver se găsește în regiunea superioară și prezintă o lărgime de 3 milimetri. Glonțul a atacat țesăturile în mod profund. Din fericire materia cenușie nu a fost atinsă, pentru simplul motiv că pacienta este confecționată numai din materie neagră cu oare-cari reflexe verzui inerente unei vârste înaintate.

Un consult de medici eminenti, ca d-nii Fain, Simionescu, Rubens, Lupan, a fost chemat îndată la cue-rul pe care zace, fără cunoștință, sărmana pălărie.

Doctorii au opinat că o operație este inutilă, de oare-ce ori cât de fină ar fi cusătura organelor lezate, moartea nu va întârzia la primul salut prea brusc ce va face bolnava.

Ceea ce agravează starea nefericitei este — după cum au constatat doctorii — că ea suferea deja de *panglică* (taenia capellium).

Ast-fel, biata pălărie este condamnată: pierde în etate de un an. Ea lasă în urmă-i un gol simțitor: capul d-lui Gusty (gol numai pe din afară, bine înțeles).

Această tragică moarte va costa mult pe inconsolabilul regisor... Îl va costa cel puțin cinci-spre-zece franci.

În semn de doliu, la Teatrul Na-

țional s'a arborat eri jobenul d-lui Stăncescu, iar mâine seară se va juca cunoscutele piese: *Le chapeau de paille d'Italie* de Labiche și *Trei pălării de damă*.

Direcția teatrelor va acorda, nu ne îndoim, d-lui Gusty, despăgubirile cuvenite pentru nenorocirea cauzată de fatala imprudență a d-lui Liciu.

Din parte-ne deplîngem sfișitul jalnic al unei pălării așa de elegante despre care toți cîți au cunoscut-o spuneau:

— Știi că are fason, domnule? Asta are multă stofă în ea!

Asupra vieții defunctei se povestește o anecdotă. Se zice că i s'a mai întîmplat odată un accident. Anume: ea a fost călcată. Cei cari ne-au istorisit acest amănunt, nu ne-au spus însă dacă a fost călcată de tren, de vr'o trăsură, ori de un simplu pălărier.

...Dormi în pace, nenorocită pălărie, tu care-ai avut în viața nobila misiune să ferești de intemperii unul din cele mai inteligente capete din lumea noastră artistică!

Toate pălăriile, indiferent de culoare, naționalitate și sex, — jobene ca și fesuri, clacuri ca și cialmale, — se înclină cu respect în fața corpului tău rece și perforat.

Tarascon.

UN APOSTOL AL UNEI IDEI MARI

Cînd vechii săi prieteni, șeșe la număr, îl întîlniră la Berăria Cooperativă, fu o teribilă explozie de bucurie.

Nu-l văzuseră de mult. Știați atît: că fostul lor coleg la facultatea de litere fusese numit la o catedră de... științele naturale, la Iași. Toți profesorii, toți băeții culti.

Îl îmbulzeau cu întrebările, de nu-î mai daă timp să răsufle.

— Cînd ai venit de la Iași Poppescule?

— Te-ai însurat mă?

— Ce zici de noua lege a pensiilor?

— Cum te-ai îngărăsat, fi-r-ai al dracului, aproape să nu te mai recunosc.

— Ce vînt te-a adus în București colega? întrebă un alt dascăl cu ochelari, chică nepieptănată și gulerul cămeșei murdar, — un tip de savant nu alt-ceva.

— Uite monșer — isbuti în fine să răspundă Poppescu — sunt însărcinat de liga antialcoolică din Iași să țin o conferință la Ateneul vostru.

— Bravo idee!

— Alcoolismul este un adevărat flagel,

domnule! exclamă sentențios și profund un profesor.

— Dacă nu se face și la noi monopol ca'n Rusia!

— Nu vezi cum decimează mai cu seamă populația rurală?

— Mai rău ca pelagra!

— Și ca sifilisul!

— Dacă nu se vor lua măsuri energice din vreme, degenează rasa, monșer, pe onoarea mea.

... Și se încinse o discuție foarte științifică asupra desastroaselor efecte ale alcoolului, în care timp halbele se desertaă și se umpleau cu repeziciune, stimulînd elocința convorbitorilor.

— Știi ce băeții, eu zic că prea băurăm multă bere, face rău, hai să luăm câte-o țuică și să mergem la masă că-i tirziu... Nae, adu șapte țuici!...

— Noroc!

— Bine-ai venit!

— Succes bun la conferință!

Toți ciocniră cu Poppescu. Apoi:

— Acuma daă și eu un rînd, zise Ionnescu.

— Însă monșer...

— Nicî un însă. Ești musafirul nostru...

Nae, șapte țuici!...

— Noroc!

— Bine-ai venit!

— Succes bun la conferință!

Toți ciocniră cu Poppescu. Apoi:

— Maintenant c'est mon tour, zise Vasilescu, dascăl de limba franceză. Nae, mai adu un rînd și cite-va măsline și netoiază bine paharele!

...Aceeși scenă se repetă de trei ori pentru că toți erau băeții de inimă și galanți și ținău să sărbătorească în mod cordial venirea colegului Poppescu.

Aceeși frumoasă animație domni și la dejun, la birt.

Resultat: scara, conferința de la Ateneu se amîna din cauza unei indispoziții subite dar trecătoare a conferențiarului.

Dar, a doua zi, Poppescu își ținu conferința cu un succes monstru. Accentele vehemente cu cari veșteji el vițiu rusinos și degradator al alcoolismului stîrniră salve de aplauze.

Cei șeșe profesori se minunău:

— Măi, al dracului, eu credeam că n'o să poată sta'n picioare la tribună după cheful d'az'noapte! zicea unul.

— Cînd s'o fi trezit așa repede, nemișorule? întrebă altul.

— Asta ne dă zece înainte, bre, și-a făcut studiile la Borta Rece și la Finkelstein! conchise Ionnescu.

După conferință, pentru a festiva succesul lui Poppescu, un mic supeu care dură pînă 'n zori avu loc la Berăria Cooperativă.

Se ridicară toaste pentru triumful Ligii din Iași și pentru populația rurală decimată de teribilul flagel care... etc.

A doua zi, Poppescu a plecat la Iași, unde liga antialcoolică îi oferi un banchet monstru pentru isbînda repurtată la București.

Kiriac Napadarjan.

JOS CORSETUL:

— MONOLOG —

Sunt domnişore 'n sală?... Ei, drace, sunt cam multe!...
Le cer cincî miî de scuze că le silesc s'asculte
Ceva ce nu se 'nvaţă la nici un pension,
Deşi chestica-î gravă... Decî, ingerî caştî, pardon,
Incep...

Sunt revoltată! Auzî să se găsească
Bărbaţi ce vor corsetul să nu ne mai servească
La toaleta noastră?! Mais c'est affreux, ma chère!
Vor să-l suprimă ca pe-un slujbaş de minister!...
Propunera aceasta, infamă — da! infamă—
Un doctor a făcut-o. Şi nu spui cum îl chiamă
C'aş asmuţi de sigur tot sexul slab pe el
Cu unghiî ascuţite ca cel mai fin scalpel!
Strigat-a „Jos corsetul!” un doctor la tribună,
Şi strigătul acesta a devenit furtună.
In presă, 'n conferinţe, ecoul indiscret
Grav repetă osinda sârmanului corset.
Nu mai 'mî-aduc aminte ce teoriî savante,
Şi care mai de care mai abracadabrante,
Ar fi pledînd în contră-î. Căci, nu vreaî să discut.
Să înfierez vreaî numai p'ăst doctor rău crescut.

Dar... ia s'admit absurdul acestei hipoteze:
Că 'n Parlament o lege bărbaţi-or să voteze
Prin care-or-ce femece ce va purta corset
Să fie amendată, închisă la secret,
Ba chiar decapitată de-î prinsă 'n recidivă.
Pe calea regulată şi administrativă,
Spre-a constata delictul, s'ar prevedea 'n budget
Nouî slujbe poreclite: inspectorî de corset.
Ştiu că le-ar prinde bine la multe cuconiţe,
Gentile fabricante de coarne şi corniţe!
Cînd le-ar surprinde soţul în casă c'un amant,
El palid şi Ea roză—mă rog: delict flagrant,—
Şi ar răeni, cu mina p'o spadă saî umbrelă:
— „Morî cu al tău complice, soţie infidelă!”
Perfida ar răspunde cu dulce glas şiret:
— „Pardon, drăguţă... Domnu-î... inspector de corset!
Bietul Otello 'n faţa unei asemeni scuze
N'ar mai putea o clipă consoarta să-şi acuze...

Cea mai gingaş' armur' a cochetăriei noastre,
Cu panglicuţe roze, cu fundulişe-albastre,
Corsetul înmlădie un mijloc serpentin;
E buchetiera 'n care stăî două florî de crin
Şi doi boboci de roză, podoabe nestimate,
Sub care inimioara—flutur captiv—se sbate!...
Şi vor să'l desfiinţeze?... A, e infam, repet!

Dar... mai la urma-urmeî... drăguţul de corset
L'ar lepăda voioasă frumoasa lui stăpînă,
Dar cînd rugată-î dulce, iar nu cu anasînă.
In umbra parfumată a micului iatac,
Cu „jos corsetu”—acolo eî numai mă împac.
Dar nu ca o poruncă; ci rugă umilită,
Şoptită la ureche, încetişor şoptită;
Şi nu vreaî argumente cu termenî medicalî;
Ci vreaî sâruturî calde ca sorî tropicalî!...
Dar ei zic „jos corsetul”, par' c'a sosit zavera,
Cu-acelaş ton cu care se strigă: jos holera,
Jos soacrele, jos ciurma, jos criza!... Nu permit
Să mai răsune-ăst strigăt aşa nesuferit!...
Pricep să nu ne lase cu pălăria 'n teatru,
O pălărie d'alea din care-ai face patru;
Inşă, mă rog, corsetul, gentil şi mititel,
Ce crimă făptueşte? Ce rău vă face el?...
P'altarul ştiinţei jertfă ne cereţi azi corsete,
Dar miine? Miinî, de sigur, vă 'ntindeţi şi la ghetel?...
Lăsaţi corsetu 'n pace, savanţi fără fason,
Să fie sînul sîn,—nu numai biberon!

George Ranetti

„DOROBANŢUL“

În Bucureşti a apărut un ziar cu numele
de «Dorobanţul».

Fraţii Braunstein, cunoscuţi fabricanţi,
i-au intentat imediat proces, pe motiv că
foaia de varză «Dorobanţul» discreditează
excelenta foaie de ţigare cu aceeaşi firmă.

Intr'adevăr, să'usurpezi titlul unei bucăţi
de hirtie pe care buzele fumătorilor o sa-
vuraî cu deliciu şi să'l dai unei altei Petice
de hirtie a cărei calitate nu o va aprecia
de cit tocmai antipodul gurei publicului,
este culmea sacrilegiului.

«Dorobanţul» declară în primu-î număr
că va urma politica d-lui Carp.

Se ştie, în adevăr, că d. Carp a spus odi-
nioară faimoasele cuvinte: Regele şi Do-
robanţul.

Atunci însă nu 'şi inchipuia de loc că
«Dorobanţul» va deveni gazetă.

Dacă 'şi-ar fi inchipuit, ar fi făcut ca noi:
în loc de Regele şi Dorobanţul, ar fi
preferat Regia şi Dorobanţul fraţilor Brau-
stein.

Asupra statorniciei profesiei de credinţă
pe care-o face «Dorobanţul», un zeflemist
din partidul d-lui Carp, spunea:

— «Dorobanţul» asta este dorobanţ cu
schimbul!

D. Roth, directâr şi proprietar la «Do-
robanţ», anunţînd că d-nî Marghiloman şi
Filipescu se duc la Iaşi să ţină o intrunire,
face apel la «amicii noştri» să întîmpine pe
cei doi fruntaşi.

Vuîs? Amicii politici di piste leşi ai lui
jupun directâr?

Am regreta dacă apelul acesta ar fi as-
cultat şi, decî, d-nî Filipescu şi Marghilo-
man ar fi întîmpinaţi de negustorî de haine
vechi, de beigălă şi de maţas din Tirgul
Cucului.

În legătură cu ştirea ce dăm despre pro-
cesul fabricanţilor Braunstein, mai putem
anunţa că gruparea continentalistă, pentru a
combate pe «Dorobanţul», va scoate în cu-
rînd un ziar intitulat «Job».

Altă usurpare de nume.

Unul din colaboratorî «Dorobanţului»,
care vrea să facă pe ticălosul şi pe spiri-
tuelul, iscăleşte: Rigolo.

Toată lumea ştie că acesta este unul din
pseudonimele sub cari regretatul Anton
Băcalbaşa a scris adevărate capo-d'opere de
umor şi satiră.

Nu-î păcat, prin urmare, să se repete fa-
bula inteligentului dobitoc care se fudulea
îmbrăcat în pielea leului?

Reporter.

Teatrul Naţional. — Duminică 24 Fe-
bruarie: CĂLĂTORIA LIZETEÎ în bene-
ficiul d-nei MARIA CIUCURESCU.

Seniori, selavi, copii, marinari, stu-
denţi, briganzî, greci, palicari, odalişce,
clowni, daţi fuga şi cumpăraţi-vă bilete!

O PROPUNERE

D. Carp a dovedit în Cameră că legea meseriașilor nu e de nici un folos pentru meseriași.

Dacă, prin urmare, legea meseriașilor nu e a meseriașilor, ea rămâne numai a ministrului de domenii, autorul ei.

Propunem, în consecință, ca să fie numită; Legea Missiriașilor.

UN TIGRU

(după Leon Xanrof)

(Tigrul cu pricina este un domn brunet cu mustața pînă sub ochi; are tocmai ideea de a ispiți pe servitoarea cu blîndețea și diplomația unui inchișitor care întinde cursa unui eretic).

— Care va să zică, nimic bănuitor?

Servitoarea: De sigur nu, domnule!

Domnul (neîncrezător): Nimic bănuitor! Firește! (dă din umeri). Ei, bine! Eu văd deja, de la d-ta nu pot afla uimic; du-te (sbieră), ci du-te odată!

Servitoarea dispăre imediat.

El (lasă genele peste amîndoi ochii ca niște perdele peste o victimă și trepătează odaia cu un pas de care tremură și mobilă). Mititica asta minte! Mai întîi de toate mint toate femeile; (violent) nu mai vreau servitori femei; o să tocnesc un bărbat, un odăiaș... Adică... nu, bărbat nu, — niciodată (violent). Nu vreau nici un bărbat aici, nu se știe ce consecințe ar putea avea asta. Am să ia... să ia... (isbucind) dar e neauzit, cum în Franța nu se află de cit bărbați și femei; (cu duioșie) și așa ceva se chiamă țară țivilisată! (gînditor) Am auzit, că se pot dresa maimuțe, dar acelea... nu corespund...

Doamna (intră cu o scrisoare în mînă) Pardon! amicul meu, n'ai văzut servitoarea? Vreau să expediez scrisoarea asta.

El (sărind în sus). O scrisoare?! dă-mi-o mie!

Ea (foarte pacinică, întinzîndu-i scrisoarea) Poftim!, amicul meu!

El (citește adresa) «Magazin du Chic-Anglais»?... ah! ah! scrii unui furnisor?

Ea: Cum vezi, amicul meu! (El rupe plicul) dar ce îți vine?

El: Imi permiți (a parte) ar putea fi un dublu plic înăuntru! (citește): «Trimiteți-mi cit posibil mai este șeace pe-rechî...»

El: (ridică scrisoarea în sus, o ține la lumină și examinează cu precauțiunea unui grafolog hirtia și scrierea) Aha! așa dar asta e o comandă!?

Ea: Ce putea fi alt-ceva? El pune scrisoarea pe fereastră și-i dă foc! Ei, ce faci iar?

El: Nimic! nimic! (la o parte) E așa dar ușor să scrii cu cerneală simpatică!... arș! (scrisoarea a luat foc și-i arde degetele).

Ea (necăjită) Poftim! acum trebuie să mai scrii odată scrisoarea. Și așa se întimplă cu toate scrisorile pe care le scrii eu!

El (incurcat). Nu face nimic!, am să aduc eu necesarele pentru scris.

Ea (supărată) Ești nesuferit cu gelozia d-tale.

El (duios, plecînd) M'asteptam la vorba asta!, fără 'ndoială!, gelos!; sunt gelos! Așa dar nu'i e permis cui-va precauțiunii neînsemnate?!... fără să... (pleacă după hirtie; cînd se înapoiază, un bărbat cu uniformă și cu chițiu în cap stă înaintea soției sale).

El (răcnind) Mii de bombe! un bărbat la femeia mea! (Se repede cu pumnii în-cleștași asupra streinului care după o scurtă buimăceală îi înapoiază cu dobîndă loviturile și l'aruncă la pămînt).

Ea (îngrozită caută să-i despartă). Ah! Dumnezeule!... sunteți nebuni? Domnule! acesta e bărbatul meu; amicul meu! acesta este factorul poștal.

El (buimăcit, recunoscîndu-și greșeala): E adevărat!... factorul poștal... comisesem o eroare!

Factorul poștal (lovind mai departe ca și cum ar fi avut de pecelluit o sută de scrisori): Derbedeule! Banditul!

Doamna:... dar dacă vă spun eu că e o eroare!; ci ascultă odată (către bărbatul său) Te aștepta pentru o scrisoare recomandată.

Factorul poștal (lăsîndu și adversarul). Este chiar dînsul? Pardon! (îi dă chitanța s'o semneze).

El (găsesce cu greu locul de scris, căci are deja un ochi umflat). Nu'i nimic!

Factorul poștal: Cînd 'oiu mai veni cu o scrisoare recomandată, am să im-ia și revolverul (pleacă).

Ea (către el, care caută în lături cu o mină ploaie). Ei, îți place? Iată consecințele maniei d-tale!

El (scuzîndu-se). Manie!... manie!... oricine s'ar fi putut înșela! (caută cu ochii spre pămînt) Nu știu unde am pus hirtia între scrisoare...

Ea (care nu și-a venit încă în fire din spaimă) Oh! n'o căuta; acum nu pot scrie, sunt prea nervoasă. Merg în bucătărie.

El. Bine!, bine! cum vrei.

Ea (merge spre bucătărie unde trimisul băcanului îl întîmpină cu o furnitură. Vrea să o controleze și roagă pe trimis s'o urmeze în sufragerie — o odăiță întunecoasă — unde îl chiamă să pună lucrurile).

El (după 4 minute și 18 secunde începe a deveni neliniștit). Ei, ce face ea oare de un ceas în bucătărie? asta'i paradoxal!; a 'ntrebuința atîta timp pentru o comandă (Merge spre bucătărie și nu-și vede nevasta acolo, bănuiala'i crește) Cum! Doamna nu este aici?

Servitoarea: Nu, dînsa e în sufragerie.

El: Bine, nu te deranja (Intră în sufragerie și-și vede nevasta în întuneric lîngă blusa lungă și albă a băiatului)... Ah! grozav! Un om în cămașă ascuns aici cu ea! Ah! mizerabile! (se repede la băiat și scena de pîruială de mai înainte se repetă din nou, însoțită de o hecatombă de sticle de liqueur pe care băiatul abea le despachetase).

Ea (însăpămintată) Amicul meu!... băete!... Vă rog! Oare ți-ai pierdut mințile? Asta e băiatul de prăvălie al băcanului!

El (încetează de a măi gîtui pe nenorocit). Așa!?!... În adevăr... seamănă (îi dă drumul) Pardon! aici se vede așa de rău! (Amîndouă se ridică plini de nădușală).

Băiatul: (luînd-o la sănătoasa spre ușa fără să ceară vr'o perie) Mulțumesc! (pleacă; se aude sărînd treptele în fuga mare).

El (caută să se desvinovățească, în timp ce mașinalicește își linge degetele unse cu o amestecătură de Piperment cu Cuirăçao). Nu e vina mea!, copila mea!... aparența...

Ea (peste măsură iritată). E insuportabil!, n'o să îți vii odată 'n fire?

El. Da! da!... scuză-mă, te rog...; de acum am să bag de samă, îți făgăduesc (vrea s'o sărute).

Ea. Ah! lasă-mă... m'ai îmbolnăvit; mă retrag în camera mea.

El (își spală mîinile, îmbracă o altă jaquetă și-și potolește nervii fumînd o țigare în balcon. Se află de puțin timp aci, ciud aude vorbă în odaia soției sale).

El (de pe balcon). Dar nu mă'nșel!... asta e voce de bărbat! (ascultă la ușa furios și atent).

Vocea bărbătească. Lăsăm cearșafurile 'n pat?

Vocea doamnei. Da, ia cămașa de noapte a bărbatului meu, dar fii bun și nu mi-o rupe ca mai înainte.

Vocea bărbătească. N'aveți grijă, voiți lua sama. Și a d-voastră?

Vocea doamnei. Nu, asta mai las-o.

El (se repede spărgînd geamurile, în odaie și dă de un bărbat în bluză albastră, care față cu acest neașteptat atac, e foarte zăpăcit) Oh! de data asta n'o să mai tăgăduesci!... (Se prăvălește cu el la pămînt între pachetele de rufe).

Ea (ridicînd brațele spre cer) Dumnezeule!, ce'i veni iar?! Asta e bărbatul spălătoresei... vine să ia rufele!

Leipzig

Pinon.

TIPARUL ÎN ROMÂNIA

Ne-a căzut în mîini un volum intitulat «Raport general». — Participarea la expoziția universală din Paris de Dim. C. Ollănescu.

La pagina 171, citim:

«Tiparul în România. Liturghierul prima carte tipărită pentru folosul românilor datează de la 1406...»

Orî, tiparul n'a fost inventat de cit la 1450.

Teribil ne-or fi admirat franțuzii la expoziție. Ce și-or fi zis ei? — Măi, ai dracului sunt și romîni! ăștia, tipăreau cărți înainte de nașterea lui Gutenberg și, probabil, se sinucideau cu revolverul înainte de a se fi inventat praful de pușcă!

CADRILATERUL STRATEGIC LA PALAT

Bun lucru-i să ai într'un partid mulți foști militari! Luptele politice nu se mai dau atunci la voia hazardului, potrivit cu temperamentele combatanților săi cu împrejurările, ci se organizează în mod savant conform cu toate regulile de tactică și de strategie.

Părinți, cari voiți să destinați pe copii voștri carierei politice, trimeteți-i să învețe la școala specială de artilerie și geniu.

Reflecțiile acestea mi le-au sugerat următoarea întimplare absolut autentică pe care desenatorul nostru a ilustrat-o în schița de față :

Era la ultimul bal de la Palat.

La un moment dat, Regele apare ca să se întrețină cite-va clipe cu invitații mai marcați. D-nii Cantacuzino, general Manu, general Lahovary și Tache Ionescu, țin imediat într'un colț al salonului, un consiliu de război. Regele trebuie să convorbească neapărat cu unul dintr'înși. Altminteri, onoarea partidului este compromisă. Căci ce-ar zice gazetele adversare? Ar spune că Palatul i-a tratat cu indiferență și refuz. Entuziasmul partizanilor ar scădea. Grupuri de trei-zeci de licențiați n'ar mai da năvală

la Club ca la un nou Canaan, pământ al făgăduinței... de slujbe și paltoane. Pe cită vreme, dacă unul din cei patru fruntași, ar isbuti să atragă atenția Regelui și să obție doar o vorbă, măcar o vorbuliță, un mic «ce faci la tunneta?» aruncat în treacăt,—ce succes, ce triumf! *Conservatorul* ar anunța a doua zi cu litere chilometrice că : M. S. Regele a bine voit a se întreține o oră, atâtea minute și atâtea secunde cu veneratul său cu ilustrul nostru Cutare, în termenii cei mai afabili. Asta ar spune-o gazeta oficială a partidului, dar ziarele mesaliate ar merge mai departe și ar preciza și tema convorbirei, anume că M. S. Regele a dat să înțeleagă d-lui Cutare că nu vede cu ochi buni disidența mandștilor (ce cuvânt de spirit !) și că în cazul retragerii d-lui Sturdza de la putere, chestie de scurt timp, d. Cantacuzino va fi însărcinat cu formarea unui cabinet Istrate — Disescu — Canticoff—Ionescu—Popescu—Vasilescu, etc...

Toate aceste socoteli și le făcuseră cei patru fruntași conservatori, în colțul salonului, în mai puțin timp de cit ne-a trebuit nouă ca să le așternem pe hirtie.

Și îndată, cei doi generali făcură un plan

strategic ; d-nii Cantacuzino și Tache Ionescu, ca țivili necompetenți, nu se amestecară.

Planul, executat într'un minut, era simplu, dar ingenios și infailibil :

Suveranul fu prins în mijlocul unui cadrilater strategic !

D-nii Cantacuzino și general Manu, de-o parte și de-alta pe planul întâi ; d-nii general Lahovary și Tache Ionescu, pe planul al doilea. Imposibil să evite Suveranul o întâlnire cu cei patru fruntași. Ori încotro s'ar fi întors, pe ori unde ar fi apucat-o, era forțat să dea peste unul din cele patru puncte ale cadrilaterului strategic. Numai două mijloace de scăpare ar fi fost : un balon care să permită Regelui o eșire pe d'asupra, sau o trapă cu care să se coboare prin parchet la etajul de jos al Palatului. Aceste mijloace, însă, nefiindu-i la îndemână, convorbirea mult dorită avu loc.

...Vedeți avantajul d'a poseda în politică noțiuni solide de tactică militară ?

Ghiță Delamișil.

UNEI CUCOANE 'N DIVORȚ

Azi nimeni nu-ți mai cere seamă,
Poți să flirtezi, să faci ochi dulci,
Ești liberă și fără teamă,
Cînd vrei te scoli, cînd vrei te culci.

Adio proza căsniciei
Cu plecticoasele-i virtuți;
Ai dreptul — culmea poeziei! —
Cu-orî-ce lingău să te sărui.

Sbura-vei în muscal la Flora,
Veți fi regină 'n bal mascat,
Stîrni-va poftă tuturor
Corsaju-ți extra-decoltat.

Profită 'n grabă, scumpă Doamnă,
Căci astăzi *miine*-i deja *eri*,
Nu aștepta a vieții toamnă
Și... consolează pe becheri.

Becherii 's amatori de carne,
Fie ea cușer, fie trif,
Iubește-i, pune-le chiar coarne
Și 'ncarcă-i sdravăn la tarif!

Să nu crezi c'al tău Ex. oftează
Cînd bați al străzei caldarim;
O nu! te bine-cuvintează,
Că a scăpat d'asa tacim.

Nici umbră, deci, de remușcare
Ca nor pe cugetu-ți să n'ai;
Ești filantroapa cea mai mare,
Căci dai la toți... ce poți să dai!

III.

NOUL DIRECTOR AL REGIEI

În «Monitorul Oficial» a apărut decretul prin care d. Pietraru este numit director general al regiei.

Pe mulți îi va fi surprins această numire, pentru că d. Pietraru a păstrat pînă acum în viață cel mai strict incognito.

Noi, deși îl cunoaștem puțin, am fost totuși mirați, căci nu ne puteam dumeri în virtutea căror titluri a căpătat d-sa un atît de înalt post.

Știem că d. Pietraru a fost căpitan în armată; titlul acesta nu 'i da drept să aspire de cit la postul de comandant al gardiștilor.

Știem că pe urmă a luat licența în drept; titlu care îi da dreptul să fie numit portărel orî ajutor de judecător, sau să se înscrie în clubul februarist.

Știem, în fine, că d. Pietraru a colaborat de curînd la «Epoca» scriind o serie de foiletoane traduse după revistele militare franțuzești, titlu care nu-i da dreptul la o modestă chenzină și la pîinea amară a opoziției.

Nici unul însă din aceste titluri pe cari le știem nu îl desemna ca director al Regiei. Atunci? Probabil că d. Pietraru o mai fi avînd și alte titluri ascunse cari fac ca numirea d-sale în capul Regiei să se impuie.

Am cercetat.

Și am aflat:

D. Pietraru fumează!

D'aia a fost numit director al Regiei tutunurilor.

D. Pietraru fumează, deci nimeni nu-i poate discuta competența sa în conducerea afacerilor Regiei.

CĂTRE CITITORI

Unii din subscriitorii pentru cumpărarea decorației lui Brezeanu nu ne trimet spre publicare adevăratele lor nume, ci nume fictive, sau numele altor persoane însoțite de porecle mai mult sau mai puțin ofensatoare.

Rugăm pe admiratorii lui Brezeanu, cari vor subscrie d'acum înainte, să iscălească cu numele lor, sau, în tot cazul, să nu facă glume răutăcioase pe socoteala altora.

Deși Brezeanu este un artist comic, iar «Zeflemeaua» un ziar idem, totuși, marea manifestație populară ce am organizat pentru aplaudatul artist e foarte serioasă.

Să fim deci serioși.

Prin intermediul d-lui M. Fain (vis-à-vis de Palat) s'a comandat deja la Paris două medalii Bene Merenti în aur: una mărimea reglementară care se poartă în ocaziuni oficiale, alta în miniatură — cam cit o bănuță — ce se poate purta ori cînd și ori unde. Ambele vor fi închise într'o elegantă cutie ce va avea pe capac următoarea inscripție în slove aurite: «Talentului artist I. Brezeanu, omagiul din partea admiratorilor săi. 13 Martie 1902».

După cum am spus, decorația îi va fi înminată în seara de 13 Martie, cînd se va reprezenta în beneficiul lui Brezeanu piesa *Avarul*.

* * *

Au subscris pînă în prezent peste o mie de persoane, ceea ce însă nu însemnează de cit șapte-zece de franci și ceva, dat fiind suma modică a subscripției.

BARBIERUL DRĂGHESCU DIN PITEȘTI

Reproducem cu entuziasm afișul de mai jos tipărit în Pitești și declarăm că în viața noastră n'am mai citit o asemenea poznă:

Frați Societari,

Noi Comitetul de Onoare al Societății de Înmormîntare «Ajutorul»: simțindu-ne datori ca frați a ne da concursul unul altuia, ne obositului muncitor și administrator al acestei societăți fără numerație este cunoscut că are un salon de: fresat, tuns, bărbierit, etc. Noi cu toți membri societari și frați credem că D-nu G. Drăghescu care prin sîrguința s'a și interesul ce au pus la formarea acestei societăți mult laudabilă, merită concursul nostru, a veni cu toți în salonul său ce '1

are în str. Craiovei gura pieței «la Crucea roșie, trei colori», a acestui oraș, care se oferă a ne da toate satisfacțiile la cerințele noastre în meseria sa: **Bărbieritul 30 bani; tuns și fresat 30 bani ambele; bărbierit, tuns, fresat și spălat 50 bani; scoaterea unei măsele 50 bani;** punerea ventuselor, lipitorilor și luarea sîngelui și ori ce ajutor pentru un bolnav ce atinge de mica chirurgie care este mult talentat și brevetat ca specialist chirurg; **pentru cei sârmani** care nu dispune de mijloace bănești a se bărbieri, tunde, etc. după cum se specifică mai sus. Mult ne obositul nostru frate D-nu Drăghescu se oferă a fi pus la dispoziție gratis pe ziua de Vineri a fie-cărei săptămînă de la ora 2 p. m. pînă la ora 10 p. m., din preună cu ajutoarele sale speciale lucrători. Mai cu osebire observînd că D-nu Drăghescu care a avut buna voință a munci pentru binele public, astăzi-măi studiază la un statut pentru formarea unei societăți Comerciale, Industriale și Economii pentru a aduce la dispoziția publicului o colosală brutărie care să dea cu 4 bani mai puțin pîinea și în condițiuni bune avînd greutatea legală, și o colosală măcelărie de tot soiul de carne care se vede că sunt cîmpite de străini care știu a suga mașinalicește tot ce are bun Românul și aceasta prin depunerea fie-care societar asigurat că are buna-voință de la 20 bani lunar pînă la 25 lei pe termen de la 5 ani pînă la 25 ani cu procente la procente de 5 % și a avea bani la dispoziție a face împrumut societarul la nevoie cu 7 %. Vădînd atîta interes și zdrobire de cuget pe acest mărinimos frate, facem călduros apel la toți frați societari și iubiți noștri frați Români care simpatizează să venim cu micul nostru ban, care în schimb vom fi satisfăcuți la nevoile noastre de acest frate prin știința sa așa după dorința noastră.

Cu deosebită stimă,

Membri de onoare: Ioniță Mateescu, Bănică Săvulescu, D. Popescu, G. G. Stănculescu, Teodor Teodorescu, Tudorache Guță, E. Dumitrescu, M. Theodorescu, D. Stănescu C. Stănescu, Toma I. Mateescu, D. Dulgherescu, Theodor Marinescu, H. Rădulescu, M. Păunescu, Brădeanu I. Tănase, Alexandru I. Brădeanu, T. N. Zăvoianu.

Și mai mulți membri.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vinzare la: «*L'Indépendance Roumaine*», la librăriile *Sococ*, *Alcalay* și la autor.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Dorohoi

Tragedia de la deal

— Mare roman de aventuri —

II

Groaznică Decepiune

— Vor crede cititorii in o așa surpriză?
 — Vor crede, mai cu seamă că ne găsim in criză.
 Nainte de-a începe romanul, am crezut,
 Pe candida marchiză s'o ia la descusut
 Și să obțin cu această metodă adevărul.
 Ah! cruda decepiune!... Mi se sibirleşte părul.

Marchiza se'ntimplase că se afla in bae.
 Era căldură dulce la dinsa in odae,
 Și mindre candelabre, și mirose de yacint;
 Pe umeri goi, in valuri, cosițe de argint.
 Dar principalul lucru, — s'o spun e de prisos, —
 Costumul mamei Eva n'aveam cum să'l descos.
 In consecința drumu'mi lua in spre lachei,
 Dar, — vezi minunea mare? — se îmbăia și ei.
 Decepiunat atuncea merg la bucătărie, —
 Un biet cățel, sârmanul, lingea o farfurie,
 Iar slugile nici una, — minune și mai mare, —
 Plecaseră la Ezer tot pentru îmbăiere.
 Uimit de-așa 'ntimplare ciudată și nefastă,
 Reintru la Marchiza; ea 'mi zice: «mai adastă...»
 Făcui așa, și'n fine, — teribilă uimire, —
 Marchiza n'fășurată d'abia intr'o prostire,
 S'apropie și'mi suflă: «secretul ț'i'l voiți spune,
 Dar nu fiți limbă lungă. In opozițiune
 De când sintem, rămas-am aproape goi, și d'ia
 Unică-ne salvare e, cum s'ar spune, baia».
 — «Ei bine, zic atuncea, voiam să'ncep a scrie
 In rime dezolate a voastră tragedie;
 Dar, vezi, e imposibil cu ast-fel de costume
 Să vă prezant noblețea și titlurile 'n lume.
 Voiam să cresc vînzarea revistei «Zeflemeaua»,
 Și, cînd colo, imi pare că mi-am găsit beleaua
 Știi, cititorii astă-zi sint îndrăznești, la noi,
 Și-ar avea drept să'mi spună c'acii, in Dorohoi,
 N'avam marchizi, princese, și conți, ba nici chiar

[Pașa;

Mă cam întreb: «pe unde să scot acum cămașa?...»
 — «O! n'avea grije, 'mi zice marchiza de odată,
 Afacerea acuma, cu dreptul, e 'ncurcată,
 Dar este-o soluțiune splendidă, excelentă».
 — «Ah! scumpa mea marchiză, te rog să fii prudentă
 Și deci, pentru-a mi-o spune, vezi, ia-mă pe departe
 Să nu leșin. Știi poate costume 'n altă parte?...»
 — «Firește; fugi la gară și-apoi la București;
 Acolo chiar pe dracul de vrei îl tîrguești.
 O! n'ei găsi costume luxoase, de palat,
 Dar cel puțin de-acele mai vechi, de bal mascat.
 — «A! splendidă idee!... Mă duc s'aleg costume,
 Cu cari, știi, de-a dragul să vă prezant in lume.
 Dar... altă 'ncurcatură. Ceva pumnale, săbii,
 Revolvere, alice, ori ploae pentru vrăbii...»
 — «Ce, poate ț'i este teamă că te 'ntilnești cu hoți?»
 — «Ba nu, dar la dueluri și crime cum socoți
 Că am putea-o scoate la capăt mai cu șic?»
 — «Cam greu. A noastre arme vindute's pe nimic,
 Pe la jidanii, fiind-că, cum știi, opozițiunea...
 Dar, tac! și-acum imi pare că am soluțiunea».
 — «Serios?... Ceva stricate din arme se pot drege?...»
 — «Ba nu, că sint vindute, dar voni găsi ciomege
 Și ne servim de ele perfect, — la o adică;
 De nu mă crezi pe mine, întreabă pe Misică».

De-aceea cititorii să știe că romanul
 Marchizei nu se-amină de-acum pină la anul,
 Căci Simbăta ce vine sunt gata costumați
 Și conți, și marchizii, ba încă și armați
 Așa cum nici pe vremea lui Makedon nu fură
 Eroii și nobili mindri, și dame cu dantura.

B. Ker.

Focșani

— Prin fir telegrafic —

— Astă seară s'a inaugurat in strada
 Emancipații No. 6 noul șantan. Antreprenoare
 Ruja Helner. Consumațiunii excelente.
 Vor debuta celebrele artiste Didi,
 Elena, Maria, Mariane.

Antreprenoarea speră in bine-voitorul
 concurs al onor. publicului focșănean. Vom
 merge imediat procedînd la o anchetă justă
 și imparțială. Nu ne indoim însă că noul
 șantan «La două coroane» va avea succe-
 sul dorit, de oare ce focșănenii incuragiază
 pe toate emancipatele (dovadă, coana Pița
 Tăvălescu!) Atita tot că trebuia să zică
 «La doi lei». Ar fi fost mai just. La noapte
 comunicăm rezultatul anchetei. Așteptați.

Baron de Trabuc.

Rimnicu Vilcea

Sunt in Rimnic advocați
 E ceva de speriat,
 Căci ori in cotro te-abăți
 Vezi cite un licențiat.
 Fie-care cu'un samsar,
 Postat ca o santinelă;
 Ambii veghiază 'n zadar,
 Căci nu găsesc clientelă.
 Din zori de zi pină seara,
 Dați tircoale 'n sus și'n jos,
 Urcînd și scoborînd scara
 La palatul cel frumos!

Impărțiți pe categorii sint trei clase de voinici;
 Aranjați după 'nalțime jumătate sunt pitici —
 Dacă începi cu prima clasă, vei număra numai trei
 Procopoiu, Don Cio-bottea și Axente dacă vrei. —
 Cînd și Paul bea cu dinșii se crede prea fericit,
 Căci de cînd fu pe la ocne umblă tot cam zăpăcit.
 Apropôs de Pro-Copoiu aș avea multe de zis,
 Dar fiind că-i deputat, prea puține mi-am permis. —
 Cînd vine la tribunal să aperse vre-o clientă,
 Dosarul l'a studiat ș'are o vervă eminentă.

Șatuncea, de bucurie,
 Vine fără palărie;
 Iar distrat e de vr-o dată,
 Vine și fără cravată!

De clasa doua sunt șapte:
 Dobriceanu, Tretinescu,
 Stoicovici et Slăvitescu
 Boicescu et Slăvescu,
 Și Florescu, papă lapte.

Restul sunt apărători
 Nu voesc să-i mai numesc,
 Nu's ilustrații muritori,
 Decî pui punct și mă opresc.

* * *

IN SUS ȘI'N JOS

Sus la bărație sună orele două din noapte,
 Pe sub ziduri la Christescu se aud sinistre șoapte,
 Ce se perd in întuneric; iar pe scări sue'n galop,
 Paul, Moș Antoniadă și cu dinșii neica Pop.
 Gîndul lor sboară'n salonul unde seara cită'n cor,
 Baiaderele sosite din Pitești și din Bosfor.

Cînd intrară, ce să vadă, lingă o masă cimentată
 Cămătarul și Cismarul chiar de-a bine turmentați.
 Cel d'întîi lacom de bani și de procente setos,
 Vorbea 'ntruna; iar Cismaru bea cu poftă, bea virtos,
 Zicînd: Nașu să trăiască, să mă facă polițist
 Iar pe tine Nea Ștefane te vor face tot vardist!

Vis-a-vis de farmacia lui Bejan, in colț de vale,
 Jos intr'o tavernă veche s'aud cîntece de jale;
 Toată grefa, toți flăcăii chefuiesc la Balășoi;
 Și chiotesc ca la clacă la cules de păpușoi;
 Șeful lor Alecu Sirbu căci el îi trage pe bete
 Nu e noapte de la Domnu fără ca să nu se'mbete.
 Balotescu și Christescu beau și dinșii dar mai rar,
 Beldiman e vechiu in slujbă, cit ar bea n'are habar!
 Beți băeți și chefuiți faceți chiar abonament,
 Dar vedeți și vă feriți, ca să nu dați faliment
 Pielaru de mult așteaptă să vă cumpere pe toți.
 Paulică te deșteaptă și mai joacă dacă poți!

Irod.

Cimpulung

Dragă Iohn, ce vremi uitate nu ne-am mai scris nici un rînd
 Și ne tot doream atita ca prietini dragi și'n gînd
 Și in visuri și in doruri ne vedeam copii drumeți
 Ori in birje, ori in sînii, ori pe jos, dar tot glumeți.
 Nici nu șii pe unde fost-am de cînd nu mai m'ai văzut
 Pe ce căi eu răzbatut-am, in ce țări am fost căzut!
 Egoist ai fost, amico, și uituc de ce-i p'acii
 De Gurită, de Alexe, d'alte circiumi, de Clipcii!
 Dragă Iohn, te iert și află că in țări streine-am fost
 Pe la Rimnic, Piatra Oltu, Turnu Roșu, om cu rost
 Cu pașaport și cu trenu și cu bani in buzunar,
 Căci plecam la *Magyar ország*, dincolo peste hotar,
 De-am plecat, lăsați in urmă certuri proaste de nebuni
 Daraveri demne de oameni mică la suflet, Poti să spui
 Tot ce știi de șleabta asta, o cunoști, cum mă cunoști;
 Mi s'a urit cu satu-asta fiind'acii sint prea mulți proști!
 Cum mă lupt cu lumea asta numai Dumnezeu o știe
 Fără tine, fără prietini, tu înțelegi mult greu 'mi-e mie!
 Eu cu tine hărțuit-am și in spirit și'n batjocuri
 Lumea astă caraghioasă și ni se pareă ca jocuri
 Cotangenta in arcuți fine și secanta in glume groase
 Doar am învăța burghezii că'n așa voluminoase
 Cărți de drept, literatură și algebră — chin de ani —
 De ne-am stins viața și-ochii, n'am ajuns să fim băcani.
 Și îți scriu aci-in odaia la crîșmarul *Göte* — al nostru —
 Și îți voi scrie cu drag, frate; ce'mi pasă, zău, de monștru
 Opoziției flămînde, cînd tu știi că nu-imi pasă
 Nici de zel, nici de primare nici de Subprefect de plasă. —

Demeri-Răuciu

Constanța

DON SECRETAR

— Versuri șchioape —

Vasilică, parol, il cheamă
 P'al Kiustengei secretar,
 Care e băiat de seamă
 De și-i puțin cam ștrengar.

In oraș și pe la țară
 Lumea l'a cam răsfățat
 Zicîndu-i cam lungă ghiară
 Fiind-că este și catîndat.

Obiceiuri n'are multe
 Nici nu e de contestat
 Că e Don Juan de frunte
 Chiar «trandafir» l'a botezat.

Curtezan e extra-fain,
 Ciorbăreșele o spun,
 Dar pină și jupun Clain
 Ii zice că e nebun.

Pin D'Ar

Bacău

Lipsa de spațiu și de timp ne împiedică a publica
 o lungă și tirziu sosită dare de seamă despre
 niște celebre audiții muzicale date pentru cum-
 părarea unui pianu.

Rezervăm Băcăoanilor această plăcere pentru
 numărul viitor.

In numărul acesta publicăm numai următoarele
 nemuritoare versuri inspirate de sus pomînitul
 eveniment artistic:

MI-E DOR...

Mi-e dor de vremuri
 Cînd nu mai tremuri
 De Audiții...

Mi-e dor de-o damă
 Făr de reclamă
 Făr 'de viții...

Mi-e dor de țara
 Ce-și ride Smara
 Și ori-ce «escu».

Mi-e dor de somnul
 Rimat de «domnul»
 Poet Marinescu»

Mi-e dor de multe...
 De dame culte
 De-a lor ambiții...

Mi-e dor de francul
 Pierdut săracul
 La audiții!

Nastratin

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din numerile trecute Lei 36 bani 70.
 Au mai subscris :

Principele Albert Ghica, Principesa Helena C. Ghica și 98 locuitori de pe moșia Zibana din jud. Iași, Arthur Chastel, C. Brăileanu, Brațu Niculescu, Aurel Sterescu, Horezeanu, Stoicescu, Rusos, Hodoș (Externe) Degeuman, Samureanu, Simionescu, Gurănescu, Trandafirescu, Lahaille, Guse-rescu, Victoria Robeanu, Margareta Robeanu, D. N., Trifu, Pitișteanu, d-na Elisa Rădulescu, Neica Radu Vintilă Sterescu, d-ra Tanți Sterescu, Margareta Sterescu, Tache Sterescu, C. C. Mitescu, Ana C. Mitescu, Maria C. Mitescu, Gh. C. Mitescu, D. V. Dacianu, C. C. Moțaș, Cleopatra C. Moțaș, Dimitrie, Maria, Lucia și Sever Alexandrescu, Maria Dumitrescu, Primaru, I. Poenaru, Sica, Moty, Cezar, I. d'Aquarella, Florica, Aurica, Gh. Nicolau, D. Dumitriu, M. Tașcu, C. Videanu, M. Cobzac, C. Bancov, T. Grădinescu, Gh. Boncescu, Cezar Simionescu, Natalia Simionescu, Ida Simionescu, Jenică Simionescu, Anton Altân, Toneanu, artist, Viorica Marinescu, D. I. Perianu, M. Balaban, T. Simionescu-Rîmniceanu, I. Beca-Dracea, A. Sabovici-Sabo, Ion Păunescu, Victor dela Ploești, Dumitrescu dela Ploești, Viscreanu Iosif, Tudorică Biciowsky, Carol Biciowsky, Dr. E. Puscaru, D-na Maria G. Popovici, Puiu G. Popovici, Sandy, Mitu, Șarlă, Gogo, Costică, Mișel, Marioara Schrotter, Victor Roller, Șapte tineri româșcani, Raoul de Terrier, Iese de Terrier, Secession, Vichy, Lola, Molda lui Petru, Un ofițer de artilerie, Dollycuța, «Das Süsses Mädel» Trei foști stâlpi la Cazes, M. Goldenberg 83, Nae Bănuțescu-Object, Jean Mitran, Echestoera hep-hep, Grigri de la Buftă, G. Iosef, Th. Zlatcu, I. P. Georgescu, M. Stancu, I. Ghițobor, C. Wandermann, Garoafa albă, Trandafir, Iar 'mi e bine, Dincă Ștefănescu, Mișu Nenovenu, Nicu I. Demetrescu-Crețu, C. Sutzo Venturidis, A. S. Vasulescu, G. Ionescu Gorcea, Spiridon Nenoveanu Gomird, Jeaneta, Mică, Caterina, Eu, Eugenia, Lixandru, Mieluș, Steluța, Petrică Timpeanu, Sofița, Costică dela Șerbănești, Minculeasca, Milică, Tudora, Pitagora, Ivana Timboiu, Moș Leciu, Dița, Giugu Cazac, Gore Ungurelu, Mița, Petra, Stopp, Marie Graeff, G. Popovici tatăl, T. Anastasiu, Un pirlit de la c. f. r., Al. N. Moise, Niculai N. Moise, P. N. Moise, Ștef. N. Moise, Luxița N. Moise, Al. Căpșuneanu, Alexandrina A. Căpșuneanu, d-na V. Leonescu, V. Leonescu, d-na Mărunțeanu, Sfinx, Răducanu Ion, Angelo Franciovsci, A. T. Purcăreanu, Nae Șerbănescu, D. Sorete, N. Florescu, V. și Anicuța Bărbucescu, Luigi Brusa, D-trache Constantinescu, Theodora, Anica, Mița, și Tânase Crăciunescu, Șt. Dumitrescu Nic. Enăchescu, Janetta Mihăilescu, Gherghina Lupescu, Grigore Niculescu, Maria și Niță Dumitru, Fănică Purcăreanu, elev în liceul I. C. Brătianu, Mița și Nicu Niculescu, Victor Constantinescu, Nic. Băr-

bucescu, Gh. Ungureanu, Alex. Steriade Stemic Goldstein, Victor Purcăreanu, Demetrescu, artist Craiova, Long, Tom, Haleriu inginer, Un pluton de Călărași cu cai și ofițerul lor Popovici, Cicerone Hieraru, Mița Jarcaleți, Alexandru Ciucă, Alexandru Ușurelu, Ioan Drăgoiu, Mitică Profiru, Stan Popescu, Mielu Marinescu, Tânase Bărbieru, Nieu Străulescu, Eugen Bobocu, Stropescu Jan, Viorica Stropescu, Mașinciu, Burghelca, Dr. Fano, Pepi Ionescu, Niță Ionescu, Mitică Jarcaleț, Dunăreanu, Ștefan Popescu, Hortopan Theodor Ionescu, Podască, D-ru Mitică, Vasile Chioru, Spițeru, M-me Roza, Gheorghe Marcu, Iancu Hergot, Don Titel Nachou, Costăș, Gh. Al. Popi, Augustel Percin Răblă, Ioșca Bulgaru, Ciuciu Uriășu, Don Julică, Nenea Iancu Magazie, Hoiuș, Fafe, Manolea, Iohan, Milică, Rirache, Ștrigoiu, Oscar Pursch, Elvira Pursch, Florica Pursch, d-na Taban-Chefaliadi, d. Taban, Elisa Taban, Marioara Taban, Ștefan Ionescu, Maria St. Ionescu, d-na și d. Henry Lolliot, Henry Zamfirescu, Adela Sambord, Marie Eliatte, Aneta Vasiliu, Elena Russu, Tită Simionide, Profirița Alexandrescu, Angela Focșan, Mitică Colonelul, Solomon Munteanu, Nicu Grinberg, Asfadur Hântirian, Micul Stomator, Elegantul Bruno, Costică Ioanescu, Perlman Emisiune, Marcu Reporterul, Menachem Bețivanul, Radu Clănițăul, Rădoia Tudorița, Locotent Nicu Craidonul, Caliopi Teacă, Căpitan Culai Casierul, Elisa lui Culai, Nepoata, Vanio, Polixenia lui Vanio, Catrinița cea nostimă, C. Burki, St. Spirescu, B. Constantinescu, D. Stătescu, Eug. Crețoiu, Th. Constantinescu, Hergot, C. Dobrescu, Cinci miniștri, Șase doctori, G. Vasiliu, A. Kiriacescu, Anton Anghelescu, A. A. Gogoasă, A. Vrabie, M. Niculescu, Rează, Colivie, Magazie, Elenca, Jacques Leventul, cu toate neamurile lui, I. R. Corban cu 19 neamuri, Iașu cu familia, Dr. Mocardon cu 4 copii ai lui, D. Grillon cu 5 copile, Brăila cu 9 doamne, Rămeo și Julieta, Silvius și proprietăreasa, Costache Desculțu cu 2 cumetri ai lui, I. R. Corban cu 7 cuconițe, admiratoarele lui Brezeanu, G. Nicolau cu 19 amici, Pentru «Măr Crețesc», Pentru 4 Doamne pe care le cunosc eu, Și pentru domnișoarele levente, Costică cu neamu, Unchiu Mișu cu nepoții Gori, Itic și Căpitanu lui, Dona Wagnistru, Nae Luscan, G. N. Luscan, Titi Clopotaru, Iorguțu Anastasiu, Mavrocordat, Doamna A., D-șoara P., Doamna C. G. C., D-rul Fără Voe, D-șoara DDIBB, D-șoara Cațialma, Puiu Berbantu, Ciurea de la Stîlp, Caltaboșul Mizilean, B. N. M. (ce dă dracului pe toate), P. N. M., Conu Gogu Pocheristu, Mama Nașa lui George, Popa Belea, Lori Constantinescu, Picolo Constantinescu, Marcopulos și Nicolas, Firfircică și Tudorică, Banu, Artist Comic, Chirigaia, Ivan Ivănuș, Coana Mița, Coana Mițica, Coana Linica, Coana Jenica, Conu Costache, Vasilache de la Comedie, Părintele

Otusbir, Coana Marița Otusbir, Mihalache Tăvăluț, Cooperativa Mizil, Prohibita George, Spadasina George, Teodora—Popescu, D-rul Tibișirescu, Freulein Bertha, Mamaia & Mincă, Tică Lori Constantinescu, Lucietta Basinetta, Costică Favoritu, Quartetul Pokerist, Mitică și Verginica, Marița Paisanca, Merele Crețesti, Lina lui Conu Vasilache, Ostășii: Bolve Gh. Gavrileanu Em, Paladi Sil., Rădulescu N. I., Stavrat A. Gh., Bordenache Va., Linom Ni., Rizeanu Al., Gologan Ra., Ion Gheorghe, Stadion Co., Dragomir Du., Rădescu A. Ta., Iorca Ha., Iorgulescu Gh., Popescu C. I., Vișan Er., Stătescu Io., Predescu Pa., Păltineanu An., Condé, Ghiță, I. Russu, Ucu, V. Micu, Ion Iliescu, C. Vasilescu, G., Anonim, Poenaru, G. Crivăț, P. F. Marinescu, Săvulescu, Cristian Georgescu, Spirache, N. C. M., Zglobiu A., Filipovici, N. Beloiu, N. A. Constantinescu, V. C. Elefterescu, C. Tascovici, Chamberlain, D. S., C. S., N. S., G. G. G., Criveanu, R. Ieremia, I. D. Athanasiu, Eftimie Ionescu, D-na Eft. Ionescu, Petre Budu, inginer, Maria Ciucurescu, d-ra Marioara Cinsky, E. D. Fagure, Ionel I. Rădulescu, student universitar, Demetrescu Radu, Craiova, V. Sava, I. Drăgulescu, P. Strimbeanu, G. Mladenoi, din Calafat, Nae Ipingscu, Filică Puricescu, Scarlat C. Moscu, Maria Sc. Moscu, Margareta Sc. Moscu, Nicușor, Sc. Moscu, din Craiova, Janette D. Dacianu, Al. Simionescu, Niculescu, artist, Mariette G. Popovici, Liliac alb, Marioara, Tudorița, Flăcăul, Bura, St. Capeleanu, Bucu, Tucu, Nucu, C. Gheorghiu coafor cu personalul său artistic de colaborare: Nae Georgescu, Mihalache Niculescu.

In total lei, 70, bani 55.

Persoanele cari vor dori să subscrie pot trimite suma de 5 bani prin marcă poștală pe adresa ziarului «Zeflemea» sau pe adresa d-lui Casier I. Staicovici, str. Primăverei No. 5.

Numele subscriitorilor se vor publica. Subscripția se închide în ziua de 13 Martie cînd se dă la Teatrul Național reprezentația «Avarul» în beneficiul meritosului artist Brezeanu.

Numele persoanelor cari au mai contribuit se vor publica în numărul viitor.

„GUTENBERG“

Societate gen. de ajutor reciproc a lucrător. tipografi din România

„CERCUL CULTURAL“

SALA BAILOR EFORIEI

DUMINICA 3 MARTIE 1902

AL 2-LEA CONCERT

URMAT DE UN

MARE BAL

PENTRU MĂRIREA FONDULUI

MUZICA MILITARĂ
 a Reg. 4 Ilfov, No. 21
 va executa
 frumoase piese de dans

ORCHESTRA NAȚIONALĂ
 va executa
 cele mai frumoase arif
 naționale

Prețurile intrării: Loja, 4 persoane 8 lei. O persoană 1 leu. O familie (1 cavaler și 2 dame), 2 lei.— Garderoba obligatorie 50 bani de persoană.